

Desuden bør Skibsføreren besørge Lodsartøjet til Lodsstationen eller betale Godtgjørelse efter Overenskomst.

De her givne Bestemmelser ere ligeledes anvendelige, naar Lodsningen betales efter Overenskomst, medmindre Andet er aftalt mellem Parterne.

Paa fremmede Steder bør vedkommende Konsul søge at forhjælpe de bortførte Lodser og Folk til deres Ret.

§ 37.

Naar der fra et Skib gjøres Signal efter Lods, men Skibsføreren, efter at Lodsen er gaaet Skibet imøde eller har indfundet sig ved samme, ikke vil gjøre Brug af ham, skal Skibsføreren betale den udkaldte Lods dobbelt saa meget, som Lodsens Landsætningspenge i det vedkommende Reglement ere bestemte til.

Kommer Lodsen først til Skibet, efter at det er ankret og Lodssignalet nedtaget, tilkommer der ham ikke nogen Betaling.

Naar Skibet ligger ved Land, og Lodsen efter Bestilling har indfundet sig ved samme for at udlodse det, men Skibsføreren ei vil gjøre Brug af ham, tilkommer der ham den i vedkommende Reglement herfor fastsatte Betaling.

§ 38.

Hvis et Skib under Udlodsningen formedelt Vindens Forandring bliver nødsaget til at søge tilbage til den Havn eller Ankerplads, hvorfra det er udgaaet, tilkommer der Lodslen sin Betaling for Udlodsningen, men ikke for Tilbagelodsningen.

Finder Lodslen det under Lodsningen nødvendigt midlertidig at søge Havn eller ankre, erlægges ingen Tillægsbetaling for den derved foretagne Lodsning.

Har Lodslen derimod med Skibsførerens Samtykke forladt Skibet, og Skipperen formedelt Vindens Forandring eller af andre Marsager vil søge Ankerplads eller Havn, og han desaaarsag gjør Signal efter Lods, da skal denne, om det endog er den samme Lods, for Indlodsningen have fuld Betaling.

§ 39.

Hviere Lodsbetaling end den i Taxten fastsatte maa en Lods ei fordre eller modtage, undtagen i Tilfælde af Isgang, Storm eller saa haardt Veir, at Lodslen eller Lodserne maa sætte sig selv i Fare eller bruge mere end almindeligt Mandskab, eller Skibet er i synkefarvig Tilstand eller paa Grund af nogen anden Besskadigelse er steet i Fare for Forlis; thi da skal det være Lodslen eller Lodserne tilladt at linge med Skibsføreren om Betalingen, men kunne de ikke blive enige om denne, skal Lodslen desuagtet af yderste Evne søge at bringe Skibet i Sikkerhed, og naar saadant er sket, da strax af Retten forlange udnævnt 2 kyndige og uwillige Mænd, som skulle undersøge Sagen og skønne, hvad Skibsføreren bør betale for Lodsningen. Er nogen af Parterne misforvøjet med det afgivne Skøn, afgjøres Sagen ved Rettergang.

Lavere Lodspenge end de i Taxterne fastsatte maa Lodslen ei modtage.

§ 40.

Skibsførerens Forpligtelse til at erlægge Lodsbetaling bortfalder, naar der under Lodsningen tilsvies Skibet Skade ved Paaseiling, Grundstøden m. m., medmindre Lodslen godtgjør Tilstedeværelsen af særlige Omstændigheder, der udfyldte ham.